

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

xxxv [i.e. v]. Fieri id potest supernaturaliter.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

IV. Plures formæ simul nequeunt naturaliter informare eandem materiam; cum enim materia, quæ de facto datur, sustentare nequeat plures formas, aut uniones substantiales, secunda forma & unio deberent creati. Præterea esse aliquam impossibilitatem, quò ad simultaneam informationem inter formas substantiales, etiam exigentes similes dispositiones, experientia videtur docere, quâ videmus, unam alteram nunquam admittere ad idem secum hospitium; etsi, unde sit hæc formarum impossibilitas, difficulter assignetur. Neq; contrarium probat experientia de ferro candente; illi enim ignis extrinsecè adhæret, intimosq; paulatim pervadens poros ferri, latentia in illis corpuscula seu exhalationes pinguiore accendit. Neq; multitudo accidentium informantium idem subjectum; horum enim plura ab ipsis formis substantialibus, quarum sunt ornatus & comitatus, exiguntur.

V. Nihil tamen vetat, quò minùs id fiat supernaturaliter. Quod dum fit, redduntur duæ formæ in actu primo ad summum, seu radicaliter & exigitivè impossibiles, in actu secundo cõpossibiles, agiturq; à Deo

c

contra

contra earum exigentiam , non tollitur ex
 gentia, sive radicaliter impossibiles non
 redduntur radicaliter compossibiles. Cum
 forma secunda adveniat materiæ, quæ com
 pleta est, non ut completa est, sive toti compo
 sito, conurgit ex tali forma & materia adhuc
 unum per se, completurq; materia ulterius in
 ordine tamē ad aliud cōpositum inadæqua
 tē à priori diversum. Neq; per hoc Deus red
 dit capacitatem materiæ ampliorem (quod
 implicat , cum hæc ipsi materiæ identifice
 tur) est enim illa per se naturaliter capax re
 cipere præcisè plures formas , & illius appe
 titus, proximus & efficax expletur per unam
 formam , non verò remotus. Neq; ex eo,
 quòd duæ formæ informarēt eandem mate
 riam , poterit unum compositum de altero
 prædicari & dici : *Hircus est Cervus* ; sicut di
 citur : *album est dulce* : *Deus est homo*, in Chri
 sto : nam cum compositum substantiale in
 recto dicat materiam, formam & unionem,
 sensus hic erit : *materia & forma & unio Hirci*
est materia, forma & unio Cervi; compositum
 verò accidentale in recto tantum dicat subje
 ctum : concreta substantia ex natura &
 subsistentia in mysterio Incarnationis in
 recto

recto dicant subsistentiam. Neq; unio præcise secundum se est causalitas causæ formalis respectu effectus secundarii, nempe expulsiōnis veteris formæ, sed ut actu movens Deum ad subtrahendum veteri formæ conservationem, adeoque hac unione posita, potest non expelli vetus forma. Deniq; si duæ animæ rationales, vel anima lupi & ovis, vel anima & forma cadaveris (dummodo hæc non importet negationem animæ seu formæ viventis) informarent eandem materiam; poterit una bene agendo salvari, altera malè agendo damnari, de corpore & bonorum, & malorum operum instrumento affligendo, vel beando, providebit Deus; non poterit tamen una anima aliquam functionem egere ministerio corporis exercere, alteram animam invitam, aut utente corpore ad functiones contrarias. Lupus autem abstinebit à voranda ove, ne hanc devorando suam quoq; voret materiam, sibi que dolorem creet: idem corpus dici vivens, & habens formam cadaveris. Porro an possit eadem materia, quæ de facto datur, se solam sustentare quoq; plures formas substantiales, ex eo pendet, an id possit naturaliter, quantum est de se, nam incapacitas

materiae naturalis ad hoc non poterit el
 vari; supplere enim hunc defectum no
 potest Deus in genere causae materialis, ed
 cendo ex se, seu sustentando per se forma
 secundam; si verò suppleat in genere causae
 efficientis, praebendo ampliorem concu
 sum activum secundae formae, ita ut haec con
 cursu causae materialis sustentativae non ege
 ret, jam materia non sustentaret secundam
 formam; si suppleret producendo compri
 cipium aliquod passivum supernaturale,
 quod simul cum materia secundam forma
 sustentaret, jam materia illam se sola non
 sustentaret; certè fundamentum nullum ha
 bemus, hanc virtutem naturalem conceden
 di materiae.

VI. Praeter formas speciales non datur in
 compositis physicis forma corporeitatis indi
 vidua materiae socia; non enim servit ad cō
 stituendum cum materia corpus, si per rō cor
 pus intelligas alteram partē physicam viventis
 seu materiam organizatam, cum id sufficeret
 habeat materia à formis partialibus, vel à va
 riis variorum accidentium collectionibus in
 diversis suis partibus: neq; ad cōstituendum
 cum materia corpus, id est, alteram compo
 siti